

Θαυματουργοί Άγιοι της Ιατρικής.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

1. Ο Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής από την Κεφαλονιά για τους τυφλούς. Γεννήθηκε στο Ληξούρι της Κεφαλονιάς το 1727. Επτά χρονών ο Όσιος έχασε το φως του. Με τις προσευχές της μητέρας του το ξαναβρήκε, αλλά αργότερα όταν διάλεξε να γίνει μοναχός, με την σκληρή άσκηση το ξανά έχασε. Τον επικαλούνται για καλή όραση και θεραπεία.

Παρ' όλη την αναπηρία του, έκανε θαυμαστό αποστολικό έργο. Πέθανε το 1781 - 2 . Θεωρείται προστάτης της Αστυπάλαιας (εορτάζει 4 Σεπτεμβρίου).

2. Η Αγία Αγάθη η Μάρτυς, για τον καρκίνο. Η ωραία και πλούσια κόρη έζησε τον 3ο αιώνα μ.Χ. στη Σικελία. Ο τοπικός ηγεμόνας Κυντιανός, στον οποίο την κατήγγειλαν ως Χριστιανή, όταν εκείνη δεν απαρνήθηκε την πίστη της, έβαλε να της κάνουν μια σειρά από μαρτύρια, μεταξύ των οποίων και ο ακρωτηριασμός του στήθους της, με αποτέλεσμα να εκπνεύσει στην φυλακή. Ακριβώς γι' αυτόν τον ακρωτηριασμό της, εξαιτίας του οποίου απεικονίζεται σε μερικές αγιογραφίες να κρατά δίσκο με τα στήθη της, είναι η θεραπεύτρια για τον καρκίνο και για όλες τις παθήσεις των μαστών (εορτάζει 5 Φεβρουαρίου).

3. Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια, προστατεύει τους φαρμακοποιούς. Η Αγία ήταν κόρη ενός πλούσιου Ρωμαίου Πατρικίου. Ήταν όμορφη, έξυπνη και άμεμπτη στο ήθος. Σε μικρή ηλικία παντρεύτηκε έναν φανατικό ειδωλολάτρη, τον Ποπλίωνα ή Πούπιο, που μισούσε θανάσιμα τους Χριστιανούς. Η Αναστασία όμως ήταν φιλόανθρωπος, γι' αυτό έβγαινε κρυφά ντυμένη φτωχικά και επισκεπτόταν στα σπίτια και στις φυλακές αρρώστους συνανθρώπους της που είχαν ανάγκη. Τους πήγαινε φάρμακα (φαρμακολύτρια) και τρόφιμα. Μέσα από αυτό το φιλανθρωπικό

έργο της γνώρισε και συμπάθησε ιδιαίτερα τους Χριστιανούς, που βρίσκονταν υπό διωγμό. Ασπάστηκε τον λόγο του Κυρίου και βαπτίσθηκε κρυφά Χριστιανή. Αυτό όμως δεν μπορούσε να μείνει κρυφό από τον πονηρό άντρα της, ο οποίος κατάλαβε τα πάντα. Απειλίες λοιπόν την Αναστασία ότι, αν δεν σταματούσε τις βραδινές εξόδους, το φιλανθρωπικό της έργο και αν δεν απαρνιόταν την πίστη της, θα την κατέδιδε στις αρχές. Η Αγία του απάντησε ότι, όλα τα περιμένει από αυτόν. Ο άντρας της θυμωμένος και προσβεβλημένος, παρέδωσε την σύζυγό του στον Διοκλητιανό, ο οποίος την φυλάκισε, την εξόρισε και στην συνέχεια την εκτέλεσε με βασανιστήρια. Ο λαός μας λέει ότι η Αγία σβήνει τα φάρμακα και διώχνει μακριά της στεναχώριες της ζωής (εορτάζει 22 Δεκεμβρίου).

4. Ο Άγιος Αρτέμιος ο Μεγαλομάρτυρας, για ψυχονευρωτικά προβλήματα και βουβωνική κήλη. Η θεραπευτική του δύναμη αναδύθηκε, όταν το θαυματουργικό του λείψανο μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Στο ναό που οικοδομήθηκε εκεί υπήρχε και οργανωμένο θεραπευτικό κέντρο όπου γίνονταν εγκοιμήσεις. Εκεί οι ασθενείς έβλεπαν όνειρα που οδηγούσαν στην ίαση. Το ενδιαφέρον είναι ότι εν ζωή ο Αρτέμιος είχε καταστρέψει το Σεράπειο, ένα από τα σημαντικότερα ειδωλολατρικά κέντρα εγκοιμήσεως.

Ο Άγιος θεωρείται «ειδικός» για ψυχονευρωτικά προβλήματα αλλά και για τη βουβωνική κήλη (εορτάζει 20 Οκτωβρίου).

5. Η Αγία Βαρβάρα η Μεγαλόμαρτυς, για λοιμώδη νοσήματα. Η Αγία είναι από τις πιο αγαπημένες στους πιστούς. Έζησε στη βασιλεία του Μαξιμιανού (3ος - 4ος αιώνας μ.Χ.).

Οι γονείς της ήταν πολύ πλούσιοι. Ο πατέρας της Διόσκουρος ήταν αρχιερέας των ειδώλων στην Ηλιούπολη. Η Βαρβάρα ήταν όμορφη, έξυπνη και πολύ εγκρατής σε όλα της.

Σε αυτό είχε βοηθήσει μια Χριστιανή του περιβάλλοντός της και την είχε κατηχήσει στη νέα πίστη. Η ευσέβεια και η σεμνότητα που έδειχνε η Βαρβάρα τράβηξαν την προσοχή πολλών. Ο πατέρας της κατάλαβε ότι η κόρη του είναι Χριστιανή και αυτή δεν το αρνήθηκε. Την κλείδωσε λοιπόν, σε ένα δώμα μέχρι να συνετιστεί. Η Αγία ζήτησε να της ανοίξουν τρία παράθυρα στο λουτρό της, ως σύμβολο της Αγίας Τριάδας. Η Αγία τελικά βρήκε τρόπο και έφυγε. Ο πατέρας της την κυνήγησε στα δάση και στις σπηλιές όπου κρυβόταν.

Την βρήκε, την παρέδωσε δέσμια στον τοπικό ηγεμόνα Μαρκιανό. Αυτός στην αρχή, θαμπωμένος από την ομορφιά της Βαρβάρας, της έταξε διάφορα προκειμένου να απαρνηθεί την πίστη της. μπροστά στην άρνησή της, άρχισε να την φοβίζει και στην συνέχεια πέρασε στα βασανιστήρια. Η Αγία όμως ήταν ακλόνητη στην πίστη της. ο Μαρκιανός, για να την ντροπιάσει, θέλησε μπροστά

στους βασανιστές και στον όχλο που παρακολουθούσε τα βασανιστήρια, να ξεγυμνώσει την Αγία. Όμως ένα θαύμα συντελέστηκε μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων. Όταν της ξέσκιζαν και της έβγαζαν τα ρούχα, άλλα ομορφότερα και πολυτελέστερα εμφανίζονταν από κάτω.

Με την χάρη του Θεού σε κανέναν δεν επετράπη να δει γυμνή την Αγία. Ο Μαρκιανός, τρομαγμένος, τελικά διέταξε τον αποκεφαλισμό της Αγίας παρθένου Βαρβάρας. Θεωρείται ότι προστατεύει τα παιδιά από την ευλογία. Αυτή η τρομερή αρρώστια προκαλούσε βαθιές ουλές στα πρόσωπα των παιδιών. Οι μανάδες προσέφεραν στην Αγία μελόπιτα, κόλλυβα και κολλυβοζούμι που λεγόταν «Βαρβάρα». Στο Αργοστόλι βράζουν προς τιμήν της «σπερνά». Η Αγία Βαρβάρα μαζί με την Αγία Μαρίνα και την Αγία Αικατερίνη είναι πολύ αγαπητές, λόγω του μαρτυρίου που υπέστησαν σε τόσο νεαρή παρθενική ηλικία. Ο λαός μας τις έχει συνδέσει με πολλές πτυχές της ζωής. Η Αγία Βαρβάρα δεν είναι προστάτης μόνο του πυροβολικού. (εορτάζει 4 Δεκεμβρίου).

6. Ο Άγιος Βησσαρίων Αρχιεπίσκοπος Λαρίσης, για την πανούκλα. Έζησε τον 16ο αιώνα και ήταν Αρχιεπίσκοπος Λάρισας. Μεριμνούσε για το ποίμνιό του σε τέτοιο βαθμό, ώστε να περιποιείται και να παρηγορεί ο ίδιος τους αρρώστους από πανούκλα, ακόμα και τους πιο φτωχούς και τους ξένους. Γι' αυτό ακριβώς και θεωρήθηκε θεραπευτής αυτής της ασθένειας. Φημισμένο είναι το «Δούσικο» μοναστήρι που ίδρυσε ο Όσιος Βησσαρίων αφιερωμένο στον Σωτήρα, στην Πύλη Τρικάλων. Υπάρχει και άλλος Βησσαρίων, παλαιότερος, που τιμάται στην περιοχή (εορτάζει 15 Σεπτεμβρίου).

7. Ο Άγιος Δημήτριος ο Μεγαλομάρτυρας ο Μυροβλύτης, για εγχειρήσεις. Έζησε και μαρτύρησε στην Θεσσαλονίκη την εποχή του Διοκλητιανού και του Μαξιμιανού, στο τέλος του 3ου και τις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. Αργότερα στον τάφο του Αγίου από τα λείψανά του ανέβλυζε μύρο (εξ ου και η ονομασία «Μυροβλύτης»), το οποίο οι προσκυνητές έπαιρναν μέσα σε φιαλίδια. Όπως όλοι οι Άγιοι-πολεμιστές, ταυτίζεται και εκείνος με τη νίκη πάνω στο κακό, όποιο κι αν είναι αυτό. Και η αρρώστια αποτελεί πράγματι μία από τις μεγαλύτερες συμφορές σε μια ζωή. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι και η ίδια η απεικόνιση ενός Αγίου με σπαθί ή με ακόντιο παραπέμπει συμβολικά στο γιατρό, που με το νυστέρι του θα «εξολοθρεύσει» εκείνο που κάνει το σώμα να νοσεί. Τον ίδιο συμβολισμό μπορεί να έχει και η εικόνα του Αγίου Γεωργίου ή όποιου άλλου Αγίου στρατιωτικού (εορτάζει 26 Οκτωβρίου).

8. Ο Άγιος Δονάτος επίσκοπος Ευροίας Ηπείρου ο δρακοκτόνος, για τις πηγές. Ήταν Επίσκοπος Ευροίας την εποχή του Μεγάλου Θεοδοσίου, τον 4ο αιώνα και η φήμη της αγιότητας και των θαυμάτων του ήταν τέτοια, ώστε κλήθηκε να

θεραπεύσει την κόρη του αυτοκράτορα. Μετά την ίαση της κόρης, ο Θεοδόσιος παραχώρησε στον Δονάτο την περιοχή Ομφάλιο στην Ήπειρο και χρήματα για να οικοδομήσει εκεί ναό, στον οποίο ο Επίσκοπος τάφηκε όταν απεβίωσε σε βαθιά γεράματα. Στον Άγιο αποδίδονται και δρακοκτονίες, κυρίως η εξολόθρευση του δράκου που δηλητηρίαζε το νερό στο χωριό Σωρεία, κοντά στις πηγές του Αχέροντα. Ας μην ξεχνάμε πόσες ασθένειες συνδέονται με το μολυσμένο νερό και πόσοι θάνατοι, τουλάχιστον σε παλαιότερες εποχές. Το χωριό μάλιστα ονομάστηκε Γλυκύ, από την γεύση που απέκτησε το νερό (εορτάζει 30 Απριλίου).

9. Η Οσία Ελισάβετ η Θαυματουργή, η νοσοκόμα. Η Αγία γεννήθηκε μετά την αναγγελία αγγέλου στην μητέρα της. της είπε ότι θα γεννήσει κόρη, που θα είναι γεμάτη από αρετές. Πράγματι η Ελισάβετ από μικρή έδειξε αυτές τις αρετές. Παραστεκόταν σε όποιον είχε την ανάγκη της, ιδιαίτερα στους αρρώστους, γι' αυτό και ο λαός μας την ονόμασε «νοσοκόμα». Για τις αρετές και την προσφορά της ο Θεός την αξίωσε και με το χάρισμα της θαυματουργίας. Δίκαια την επικαλούνται ως «θαυματουργή νοσοκόμα» οι ασθενείς και οι συγγενείς τους, αλλά και οι νοσοκόμες μπορούν να την αποκαλούν προστάτιδα τους και να την τιμούν ιδιαίτερα (εορτάζει 24 Απριλίου).

10. Ο Προφήτης Ελισσαίος, για την λέπρα και την λύσσα. Μαθητής του Προφήτη Ηλία και Προφήτης ο ίδιος, έπαιξε σημαντικό ρόλο στα θρησκευτικά και τα πολιτικά πράγματα της εποχής. Έκανε διάφορα θαύματα: ανέστησε δύο νεκρούς, χώρισε στην μέση τα νερά του Ιορδάνη για αν τον διαβεί, θεράπευσε λεπρούς, αλλά έκανε και κάποιον υπηρέτη του λεπρό, τιμωρώντας τον για την φιλαργυρία του. Καθαρά από παρετυμολογία του ονόματός του, ο Άγιος θεωρείται προστάτης ανθρώπων και ζώων από τη λύσσα (εορτάζει 14 Ιουνίου).

11. Οι Όσιοι Θαλάσσιος και Λιμναίος, για τους τυφλούς. Παρόλο που τα ονόματά τους θυμίζουν περισσότερο θάλασσες, λίμνες και λιμάνια, αυτοί απλώς είχαν ένα αγρόκτημα στο βουνό το οποίο καλλιεργούσαν και από τα προϊόντα που έβγαζαν ζούσαν οι ίδιοι, αλλά έδιναν και τροφή σε πολλούς τυφλούς που φρόντιζαν. Οι Όσιοι δίπλα στο ασκητήριο τους, είχαν φτιάξει μερικά καταλύματα και τα διέθεταν στους δυστυχείς συνανθρώπους που είχαν χάσει το φως τους. Ταυτόχρονα με την προστασία και την περιποίηση που τους έδιναν, τους δίδασκαν και τους λόγους του Κυρίου, που έτσι κι αλλιώς «είναι το Φως του κόσμου» (εορτάζουν 22 Φεβρουαρίου).

12. Η Αγία Θέκλα η Ισαπόστολος, για δερματικές και ψυχικές παθήσεις. Έγινε Χριστιανή στα 18 της χρόνια παρακολουθώντας τις διδασκαλίες του Αποστόλου Παύλου, τον οποίο ακολούθησε στην Αντιόχεια, όπου υπέστη διάφορα μαρτύρια. Αργότερα πήγε στη Μύρα της Λυκίας και στη Σελεύκεια, όπου και έμεινε

μέχρι το τέλος της ζωής της στο όρος των Καλαμών. Στην διάρκεια της ασκητείας της έκανε πολλές θαυματουργικές ιάσεις, σωματικές και ψυχικές. Εξ ου και συνδέεται με θεραπείες δερματικών παθήσεως και ψυχολογικών προβλημάτων (εορτάζει 24 Σεπτεμβρίου).

13. Όσιος Θωμάς ο εν Μαλεώ. Ο Όσιος Θωμάς, παρ' όλο που ήταν ένας πλούσιος και ονομαστός αξιωματούχος στο στρατό, παράτησε την καριέρα του και αφιερώθηκε στην προσευχή. Λέγεται ότι στον μοναχισμό τον οδήγησε μια περίεργη πύρινη στήλη που εμφανίστηκε μπροστά του και πως, όταν προσευχόταν, μια παρόμοια στήλη φωτιάς φαινόταν από μακριά. Η αγιότητά του ανταμείφθηκε από τον Θεό με το χάρισμα να θαυματουργεί. Ο Όσιος έδιωξε πονηρά δαιμόνια από ανθρώπους, βοήθησε τυφλούς να δουν και ανάπηρους να περπατήσουν (εορτάζει 7 Ιουλίου).

14. Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος και Βαπτιστής, «Άγιε μου Γιάννη, γιάνε το...». Ίσως ο Ιωάννης να μην είναι τόσο γνωστός ως θεραπευτής, όμως ο λαός τον έχει συνδέσει και με τέτοιες ικανότητες. Είναι γνωστό αυτό που λέγεται για κάποιον που έχει χάσει τα λογικά του: «αυτός είναι για τον Άι- Γιάννη». Ίσως αυτό να λέγεται επειδή ο Άγιος στα μάτια των συγχρόνων του (που δεν μπορούσαν να καταλάβουν την Θεία θέρμη που τον πυρπολούσε), να έμοιαζε λίγο με «αλλοπαρμένο». Στον Άι- Γιάννη τον καβαλάρη, τάζουμε για να φύγει κάτι που έχει μπει στο μάτι μας ή για να «γιάνει» το «κριθαράκι». Τον Άι- Γιάννη τον λένε ακόμα και «Θερμολόγο», «Ριγολόγο», «Παροξυσμό», «Κρυατίδη», γιατί πιστεύουν ότι γιατρεύει τη θέρμη και τους σπασμούς που δημιουργεί η ελονοσία. Παλιά έβαζαν το εικόνισμά του σε τρεχούμενο νερό και με αυτό το αγίασμα προσπαθούσαν να γιατρέψουν την αρρώστια (αλληγορία των ιερών υδάτων του Ιορδάνη). Επίσης ο Άγιος Ιωάννης προστατεύει τους νονούς και τις κουμπαριές. (εορτάζει 7 Ιανουαρίου, 24 Ιουνίου, 29 Αυγούστου).

15. Ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος και Ιερομάρτυρας, για την καρδιά. Ήταν Αρχιεπίσκοπος Αντιοχείας, μαθητής του Ιωάννου του Θεολόγου και, σύμφωνα με την παράδοση, στα παιδικά του χρόνια τον είχε παρουσιάσει ο Ιησούς στο ακροατήριό του, μιλώντας για το πώς η Βασιλεία των Ουρανών ανήκει σε όσους είναι σαν τα παιδιά. Ο αυτοκράτορας Τραϊανός του ζήτησε να αποκηρύξει την πίστη του και αντιμετωπίζοντας την άρνησή του τον έστειλε στη Ρώμη όπου τον κατασπάραξαν τα λιοντάρια το 110 μ.Χ. Λένε μάλιστα ότι η καρδιά του έμεινε ανέπαφη, γι' αυτό μπορεί να θεωρηθεί προστάτης για καρδιολογικά προβλήματα. (εορτάζει 20 Δεκεμβρίου).

16. Οι Άγιοι Κήρυκος και Ιουλίττα η μητέρα του, για κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Μητέρα και υιός έζησαν την εποχή του Διοκλητιανού. Προσπαθώντας

να ξεφύγουν από τους διωγμούς, κατέφυγαν στην Ταρσό όπου συνελήφθησαν από τον τύραννο Αλέξανδρο, ο οποίος σκότωσε τον τρίχρονο Κήρυκο πετώντας τον στο δάπεδο. Η Ιουλίττα αποκεφαλίσθηκε αργότερα ύστερα από βασανιστήρια. Ο τραγικός

θάνατος του μικρού Αγίου, τον ανέδειξε σε προστάτη και θεραπευτή των παιδιών, κυρίως από κρανιο-εγκεφαλικές και άλλες κακώσεις (εορτάζουν 15 Ιουλίου).

17. Η Αγία Μαρίνα η Μεγαλομάρτυς, για το κακό το μάτι και τα δαιμόνια. Η Αγία Μαρίνα γεννήθηκε στην Αντιόχεια το 270 μ.Χ. Σε ηλικία 15 χρόνων αποκαλύπτεται η πίστη της στον Χριστό. Ο πατέρας της, που ήταν ιερέας ειδώλων την διέγραψε από παιδί του και οι Αρχές την οδήγησαν σε δίκη. Ο έπαρχος μπροστά στην μεγάλη της ομορφιά, της πρότεινε να απαρνηθεί την πίστη της και να τον παντρευτεί. Αυτή όμως δεν δελεάστηκε. Αρνείται. Η Αγία ξυλοκοπείται αγρίως, την καταξεσκίζουν με ραβδιά, την κρεμούν, ενώ αυτή αιμορραγεί, την καίνε με λαμπάδες και τελικά την αποκεφαλίζουν. Η Αγία Μαρίνα μαζί με την Αγία Βαρβάρα και την Αγία Αικατερίνη είναι πολύ αγαπητές λόγω του μαρτυρίου που υπέστησαν σε τόσο νεαρή παρθενική ηλικία. Ο λαός μας τις έχει συνδέσει με πολλές πτυχές της ζωής. Η Αγία Μαρίνα είναι για το ξεμάτιασμα. Η Μαρίνα «μαραίνει» το κακό το μάτι, αλλά διώχνει και τα δαιμόνια. Σχετίζεται με τα μωρά παιδιά αλλά και με ψυχολόγους- ψυχιάτρους.(εορτάζει 17 Ιουλίου).

18. Οι Αγίες Μηνοδώρα, Μητροδώρα και Νυμφοδώρα, για τις θεραπευτικές πηγές αλλά και για τις πυρκαγιές. Οι τρεις όμορφες παρθένες αδελφές, αποφάσισαν να ασκητέψουν σε έναν λόφο δίπλα στις λεγόμενες Πύθιες θερμές πηγές. Εκεί υπήρχε ιαματικό αγίασμα και πολλοί άρρωστοι έρχονταν για να γιατρευτούν. Οι τρεις Παρθένες υπηρετούσαν το πλήθος των ασθενών και πολλούς τους γιάτρευαν θαυματουργικά. Φυσικά δίδασκαν και τον λόγο του Θεού και αυτό ήταν που εξόργισε τους διώκτες τους.

Όταν ύστερα από φοβερά μαρτύρια, ο έπαρχος αποφάσισε να τις κάψει ζωντανές. Οι φλόγες όμως, αντί για τα σώματα των παρθένων έκαψαν τον έπαρχο και στην συνέχεια μια φοβερή καταιγίδα έσβησε την πυρά. Οι τρεις παρθένες σχετίζονται με τις θεραπευτικές πηγές, με τα ιαματικά νερά, με όσους εργάζονται ως θεράποντες σε αυτά αλλά και με όσους ζητούν σε αυτά την θεραπεία τους (εορτάζουν 10 Σεπτεμβρίου).

19. Ο Άγιος Παύλος ο Απόστολος, για τα φίδια και τις πληγές. Ο Παύλος, πηγαίνοντας να πραγματοποιήσει έναν διωγμό Χριστιανών, στο δρόμο προς την Δαμασκό έχασε το φως του και το ξαναβρήκε αργότερα με θαυματουργικό τρόπο. Αυτή ήταν και η αιτία για να μεταστραφεί και από διώκτης, να γίνει Απόστολος των Εθνών. Γι' αυτό θεωρείται ότι συμπαραστέκεται και προστατεύει τους

τυφλούς. Αναφέρεται ακόμα ότι σε κάποιο ταξίδι δάγκωσε τον Παύλο ένα φίδι, αλλά δεν πέθανε. Άλλοι υποστηρίζουν ότι ο Παύλος είχε στο πόδι του μια παλιά πληγή από δάγκωμα φιδιού, η οποία κακοφόρμιζε και δεν έκλεινε. Αυτό το επέτρεπε ο Θεός, όχι μόνο για να θυμίζει στον Παύλο το χρέος του, αλλά και ότι ήταν και αυτός ένας απλός άνθρωπος, όπως όλοι και έτσι το εκλάμβανε και ο ίδιος. Λόγω αυτών των αναφορών, ο Παύλος σχετίζεται με δαγκώματα φιδιών και με πληγές που δεν κλείνουν (εορτάζει 29 Ιουνίου).

20. Η Αγία Παρασκευή η Οσιομάρτυς, για τα μάτια και κάθε αναπηρία. Η Αγία γεννήθηκε στην Ρώμη, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Αντωνίνος. Γεννήθηκε με την Χάρη του Θεού, ύστερα από πολυετείς παρακλήσεις των γονέων της. μετά τον θάνατό τους, η Αγία μοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς της Ρώμης και άρχισε να περιδιαβαίνει τα δρομάκια της διδάσκοντας στον λαό τον λόγο του Κυρίου. Συνελήφθη και καλέστηκε να προσφέρει θυσία στα είδωλα.

Φυσικά αρνήθηκε και καταδικάστηκε σε μαρτυρικό θάνατο.

Χαρακτηριστικά οι διώκτες της έβαλαν την Αγία μέσα σε ένα βαρέλι με καυτό λάδι, αλλά αυτή δεν έπαθε τίποτα. Λέγεται ότι ο βασανιστής της θέλησε να δοκιμάσει πόσο καυτό ήταν το λάδι, αλλά τυφλώθηκε ο ίδιος. Με θαυματουργική παρέμβαση της Αγίας ο βασανιστής ξαναβρήκε το φως του και πίστεψε στον Κύριο. από αυτό το θαύμα η Αγία Παρασκευή απέκτησε και την σχέση της με τους τυφλούς. Λίγο αργότερα αποκεφαλίστηκε. Στο αγίασμα της Αγίας στην Αλικαριά της Αγκιάλου όσοι είχαν άρρωστο έσκαβαν ένα λάκκο, έκαιγαν σε αυτόν ξύλα, τον καθάριζαν και τοποθετούσαν τον άρρωστο σε αυτόν «να ιδρώσει». Επικαλούνταν το όνομα της Αγίας και ο άρρωστος γίνονταν καλά. Η Αγία Παρασκευή προστατεύει τους ασθενείς με οφθαλμολογικές παθήσεις και τους οφθαλμιάτρους. Η Αγία (όπως και ο Άγιος Παντελεήμων ο Ιαματικός) προστατεύει και τους χωλούς (κουτσούς). (εορτάζει 26 Ιουλίου).

21. Ο Άγιος Παράμονος, για ιαματικά θερμά λουτρά. Κοντά στον ποταμό Τίγρη, κατά τα μέσα του 3ου αιώνα, υπήρχαν ιαματικά θερμά λουτρά. Αυτά τα λουτρά είχε επισκεφθεί τότε και ο Ακυλίνος, ένας φανατικός ειδωλολάτρης, διώκτης των Χριστιανών. Ο Ακυλίνος σκέφθηκε να κάνει μια μεγάλη θυσία στον εκεί ναό της Ίσιδος. Διέταξε μάλιστα να βγάλουν από την φυλακή τον Παράμονο και άλλους 370 Χριστιανούς που κρατούσαν δέσμους για να συμμετάσχουν και αυτοί στην θυσία. Ο Παράμονος όμως και οι άλλοι, αρνήθηκαν να συμμετάσχουν και ο Ακυλίνος διέταξε την σφαγή τους εκεί στα θερμά λουτρά. Έτσι οι ιαματικές πηγές αγιάστηκαν από το αίμα των μαρτύρων και σταμετέπειτα χρόνια, πολλές θαυματουργικές θεραπείες γίνονταν εκεί (εορτάζει 29 Νοεμβρίου).

22. Οι Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη, για τα άρρωστα παιδιά. Μεγάλες

θεραπευτικές ιδιότητες δίνονται σε αυτούς τους τρεις Αγίους. Δεν είναι λίγοι οι πρώην ασθενείς που διαβεβαιώνουν ότι οι Άγιοι τους επισκέφθηκαν και τους έκαναν καλά. Ιδιαίτερα στον Ραφαήλ τάζουν οι μάνες τα άρρωστα μικρά παιδιά τους. Στο Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης, υπάρχει ναός αφιερωμένος στους τρεις Αγίους (εορτάζουν 9 Απριλίου ή την Τρίτη Διακαινησίμου).

23. Ο Άγιος Σπυρίδωνας ο Θαυματουργός Επίσκοπος Τριμυθούντος, για τα σπυριά, τα αυτιά και κάθε επιδημία. Από τους πιο θαυματουργούς Αγίους, που τιμάται ιδιαίτερα στην Κέρκυρα. Μπορεί να θεωρηθεί λόγω ονόματος προστάτης των πιστών από τα κακά σπυριά και την ευλογία. Προστατεύει επίσης από την πανώλη και από κάθε είδους επιδημίες και από αρρώστιες των αυτιών, λόγω των θαυμάτων του. (εορτάζει 12 Δεκεμβρίου).

24. Οι Άγιοι Φλώρος και Λαύρος, για τους λιθοξόους και τα πηγάδια. Ήταν δίδυμα αδέλφια από το Βυζάντιο. Είχαν διδαχθεί την τέχνη του λιθοξόου από τους ονομαστούς πρωτομάστορες-μάρτυρες Πρόκλο και Μάξιμο. Αναφέρεται ότι ο υιός ενός ειδωλολάτρη ιερέα τυφλώθηκε από το ένα του μάτι. Κανένας γιατρός δεν μπορούσε να τον κάνει καλά.

Οι δύο Άγιοι όμως μόνο, με την επίκληση του ονόματος του Ιησού Χριστού του ξαναέδωσαν το φως του. Οι εθνικοί διώκτες τους θορυβήθηκαν από το θαύμα, τους συνέλαβαν και αφού τους βασάνισαν τους πέταξαν μέσα σε ένα πηγάδι, όπου και πέθαναν. Οι εργάτες κατασκευαστές πηγαδιών ζητούν πάντα την προστασία τους (εορτάζουν 18 Αυγούστου).

25. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, για ιαματικές πηγές και εκτροπές ποταμών. Ένα θαύμα με ιαματικές πηγές και εκτροπές ποταμών: στην Φρυγία υπήρχε ένας παλιός ναός αφιερωμένος στον Αρχάγγελο, λόγω κάποιου παλαιότερου ιαματικού θαύματος του. Δίπλα στο ναό ανέβλυζε θαυματουργό αγίασμα. Στη λεκάνη της πηγής έμπαιναν οι ασθενείς και γιατρεύονταν. Όμως ο ναός μετά τους μεγάλους διωγμούς έμεινε χωρίς θεράποντες και υπολειπορούσε. Είχαν περάσει περίπου 90 χρόνια από τότε που κτίσθηκε ο ναός, όταν εμφανίσθηκε στην περιοχή ένας νεαρός με μεγάλη πίστη που ονομαζόταν Άρχιππος. Αυτός εγκαταστάθηκε στο ναό και έκανε τις αναγκαίες διορθωτικές επεμβάσεις σε αυτόν. Υπηρετούσε τους πιστούς που έρχονταν στην ιαματική πηγή ζητώντας θεραπεία και δίδασκε το λόγο του Κυρίου. Το ήθος, η αυταπάρνηση, η πίστη που έδειχνε ο Άρχιππος προκάλεσαν φθόνο των εθνικών της περιοχής. Φυσικά τους ενοχλούσε το ξαναζωντάνεμα της θαυματουργής-ιαματικής πηγής και τα πλήθη που έρχονταν να ζητήσουν θεραπεία από τον Αρχάγγελο.

Θεωρούσαν υπαίτιο φυσικά τον Άρχιππο για όλα αυτά. Αποφάσισαν λοιπόν, να καταστρέψουν το ναό του Αρχαγγέλου και το αγίασμα. Σκέφτηκαν και έκαναν

εκτροπή δύο ποταμών και τους έστρεψαν προς το ναό. Ο Αρχάγγελος όμως προστάτεψε το ναό, το αγίασμα και τον Άρχιππο. Σταμάτησε αρχικά τα νερά των ποταμών, που στάθηκαν όρθια σαν υδάτινο τείχος, και στην συνέχεια εμφανίστηκαν στη γη μεγάλες καταβόθρες που κατάπιαν τα ύδατα. Έτσι σώθηκε ο ναός, το αγίασμα και ο Άρχιππος. Αυτοί που εργάζονται σε μεγάλα έργα με εκτροπές ποταμών, σε φράγματα, σε κατασκευές υπογείων σηράγγων διοχέτευσης υδάτων αλλά και όσοι εργάζονται σε ιαματικές πηγές και λουτρά μπορούν να εμπνεόνται από το θαύμα «εν τις Χωναίς» και να επικαλούνται τον Αρχάγγελο Μιχαήλ (Η ανάμνηση του θαύματος εν τις Χωναίς εορτάζεται στις 6 Σεπτεμβρίου).

Πηγή: askitikon.eu